

1. Všich-ni věr-ní kře-stá-né,
pa-ma-tuj-me spo-leč-ně

ve-sel-me se ny-ní,
Kri-sto-va vtě-le-ní,

v němž mi-lost svr-cho-va-ná

nám jest pro-ká-zá-na

od Bo-ha pře-do-bré-ho,

la-ska-vé-ho Pá-na.

2. On sám se již slitoval / nad všechněmi námi, / když viděl,
že zlý ďábel / panuje nad námi. / Pro Adama prvního /
v hřích jsme uvedeni, / proto nový zaslíben / Adam
k spomožení.

3. Co Bůh zdávna uložil / v své přetajné radě, / to již zjevně
naplnil, / když poslal ku Panně / Gabriela anděla / z nebeské
výsosti, / aby jí oznamoval / noviny radosti.

4. Děť: „Ty jsi požehnaná / nade všechny jiné, / chce mítí Pán
nebeský / v tobě bydlení své / a v tvém čistém životě / své
lidství složiti, / Duchem svatým předivně / to vše způsobiti.“

5. Panna se podivila / té andělské řeči, / jak by se státi
mohly / oznámené věci. / Anděl jí to zvěstoval, / že se z Boha
stanou, / protože nic nemožné / není tomu Pánu.

6. „Plod svatý v tvém životě / slouti má Syn Boží, / na který
sám Bůh Otec / moc tu a čest vloží, / by na trůnu Davida / na
věky kraloval, / lid ospravedlňoval, / v sobě posvěcoval.“

7. „Aj, já,“ tak dí, „pokorná / služka Pána svého, / staň se mi,
posle věrný, / podle slova tvého.“ / A tu pak v jejím těle / ráčil
se vtěliti / ten, jenž smrti oddané / nás měl obživiti.

8. Národům zvěstováno / do všech pokolení, / že Bůh
člověk učiněn / pro lidské spasení. / Bydlil s lidmi na světě, /
v pokoře přebýval, / milost zcela ztracenou / nám pracně
dobýval.

9. Chvalme Boha vesele, / spolu zpívající / a v svém srdci
plesejme, / čest mu vzdávající / z daru tak velikého – / Syna
vtěleného. / Buď věčně požehnáno / svaté jméno jeho.